

MAETERLING

ΣΤΕΡΝΑ ΛΟΓΙΑ

- Κι' ἂν ξαναγύριζε μὰ μέρα
τί πρέπει ἐγὼ νὰ τοῦ εἰπῶ ;
— Πές του ποῦ μόνη μου ἴδω πέρα
ἐπερίμενα νὰ τὸν ἰδῶ.
— Κι' ἂν πρὶν ἀκόμη μὲ γνωρίσῃ
νὰ μάθῃ ζήτησ' αἰτι ;
— Σὺν ἀδελφῇ γὰρ τοῦ μιλῆσῃ
γῆμι· ὑποφέρει... ὦ ! ναι ποιεῖ.
— Κι' ἂν ρώταγε γὰρ σὲ ποῦ εἶσαι
τί πρέπει ν' ἀπαντήσω ἐγώ ;
— Λόγο μὴ πῆς καὶ μόνο δεῖξῃ
τὸ δαχτυλίδι τὸ χρυσό.
— Κι' ἂν μ' ἐρωτήσῃ γιατί ἡ σάλα
εἰν' ἐρημη καὶ σκοτεινὴ ;
— Δεῖξῃ του τὴ σβημένη λάμπα
καὶ τὴ θύρα μου τὴν ἀνοιχτή.
— Κι' ἂν τέλος πάντων μ' ἐρωτοῦσῃ
γὰρ τὴ στεγνὴ σου τὴ σιγμῇ ;
— Σὺ νὰ τοῦ πῆς:— « Χαμογελοῦσα
φοβότατε μὴ λυπηθῆς ».

(Κέρκυρα)

Σπύρος Π. Λαυράνος

● ΞΕΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑ ●

Εἰς τὸ Δικαστήριον:

Ὁ Πρόεδρος:

— Ἐνθυμοῦ ὅτι πρέπει νὰ εἴπῃς τὴν ἀλήθειαν, ὅλην τὴν ἀλήθειαν, μόνην τὴν ἀλήθειαν.

Ὁ μάρτυς:

— Ἐχει κολῶς, κύριε πρόεδρε. Πράγματι ἤθελα νὰ τὴν κρατήσω διὰ τὸν ἑαυτὸν μ.ν. Ἀλλ' ἀποῦ ὀφείλω νὰ εἶπω ὅλην τὴν ἀλήθειαν, τότε θὰ σὰς εἶπω ὅτι εἶσθε ὁ ἀσχημότερος ἀνδρῶπος τὸν ὁποῖον εἶδον ποτὲ εἰς τὴν ζωὴν μου.

●●●

Ἕνας γηραιὸς ἐγκληματίας κάθηται εἰς τὸ ἐδώλιον τῶν κατηγορουμένων. Ἀναγνωρίζει τὸν πρόεδρον, τοὺς δικαστάς, τὸν γραμματέα, ἀκόμη καὶ τοὺς χωροφύλακας. Αἰφνης προβάλλει μία μορφή ἢ ὁποῖα τῷ εἶνε ἄγνωστος.

— Κύριε Πρόεδρε, λέγει ὥστε μὲ τὸνον οἰκεῖον, μου κάμνετε τὴν χάριν νὰ μὲ παρουσιάσητε εἰς τὸν νέον εἰσαγγελέα ;

●●●

Ὁ Ἐρρηκὸς Χάινε ἔλεγε μίαν ἡμέραν εἰς ἕνα φέρον του:

— Ἀγαπητέ μοι φίλε, θὰ μὲ εἶρῃς σήμερον ὀλίγον ζῶον. Ἀλλὰ τί τὰ θέλεις! Μόλις ἐξηλθεν ἀπ' ἐδῶ ὁ καθηγητὴς Χ. Ἀντηλλάξαιμεν τὰς ιδέαις μας !